

22 kwietnia 2024

„Zasłużony Kulturze Gloria Artis” dla profesor Bogumiły Szury

Polska badaczka budownictwa ludowego, przez wiele lat prowadząca pracę naukową m.in. we współpracy z Muzeum Wsi Kieleckiej, prof. Bogumiła Szura otrzymała Srebrny Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”, nadany przez ministra kultury i dziedzictwa narodowego. W uroczystym spotkaniu z odznaczoną, w siedzibie Muzeum Wsi Kieleckiej uczestniczył marszałek województwa Andrzej Bętkowski.

Laudację dotyczącą osiągnięć prof. Bogumiły Szury przedstawiła Katarzyna Korus p.o. dyrektora Muzeum Wsi Kieleckiej. Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”, nadawany osobom szczególnie wyróżniającym się w działalności kulturalnej, ochronie kultury i

dziedzictwa narodowego, przekazali odznaczonej etnograf Michał Skotnicki wicewojewoda świętokrzyski i marszałek województwa Andrzej Bętkowski.

- Imponująco przedstawiają się osiągnięcia pani profesor w płaszczyźnie badań nad osadnictwem wiejskim, ilość wydanych artykułów i wydawnictw, udział w konferencjach i wygłoszonych referatów. Położyła pani podwaliny pod budowę i rozwój Parku Etnograficznego w Tokarni, a także była pani prekursorem w badaniach nad budową, typem oraz charakterystyką budownictwa wiejskiego w rejonie Gór Świętokrzyskich - powiedział marszałek **Andrzej Bętkowski**. - Systematyzacja mieszkalnictwa wiejskiego, jakiego dokonała pani profesor, przyczyniła się do rozpowszechnienia wiedzy i świadomości o unikatowym wyglądzie wiejskich chałup na Ziemi Świętokrzyskiej. Bezwzględnie należy podkreślić, że bez badań pani profesor ani Park Etnograficzny w Tokarni, ani wiedza etnograficzna naszego regionu nie prezentowałyby się tak okazale.

Prof. Bogumiła Szura pochodzi z Żywiecczyzny. Jest absolwentką (1968 r.) Wydziału Filozoficzno-Historycznego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie w specjalności etnografia. W 1967 r. rozpoczęła pracę w Instytucie Sztuki Polskiej Akademii Nauk, w Pracowni Badania Sztuki Ludowej kierowanej przez prof. dr. Romana Reinfussa. W tym okresie głównym przedmiotem jej badań było budownictwo ludowe na obszarze całego kraju.

Od 1970 r. prof. Bogumiła Szura była zawodowo i rodzinie związana z Kielcami, rozpoczęła pracę w przedsiębiorstwie Pracowni Konserwacji Zabytków, później w Pracowni Dokumentacji Etnograficznej. Prowadziła badania nad budownictwem ludowym w Kieleckiem, nad osadnictwem i ruralistyką wsi, gospodarczym budownictwem dworskim, młynarstwem, garncarstwem, a także sprawowała nadzór etnograficzno-konserwatorski nad demontażem obiektów w terenie oraz ich montażem w Parku Etnograficznym w Tokarni. Pod jej opieką wznosiły się w skansenie: dwór, chałupa z Bronkowic, z Sukowa czy zagroda z Radkowic. W latach 1993-1998 pracowała w urzędzie Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Kielcach, współpracując nadal z Muzeum Wsi Kieleckiej. Od 1999 r. pełniła funkcję konsultanta merytorycznego Muzeum Wsi Kieleckiej.

W 1997 r. na Wydziale Historii UJ obroniła pracę doktorską pod tytułem: „Przemiany osadnictwa wiejskiego na Kielecczyźnie w dobie przeduwłaszczeniowej”. W 2004 r. w Instytucie Archeologii i Etnologii PAN w Warszawie, na podstawie pracy „Zmiany układu przestrzennego wsi kieleckiej od XIII do połowy XIX” uzyskała stopień doktora

habilitowanego n. humanistycznych w zakresie etnologii. W marcu 2005 r. została zatrudniona w Instytucie Archeologii i Etnologii PAN (Zakład Etnologii) w Warszawie, gdzie pracowała do końca 2009 r., tj. do emerytury. Do 2014 r. działała w Radzie Naukowej Instytutu Archeologii i Etnologii PAN.

W 2015 r. opublikowała monografię „Młynarstwo między Wisłą a Pilicą od połowy XVIII do XX wieku”, która ukazała się nakładem Muzeum Wsi Kieleckiej. W 2023 r. została wydana kolejna publikacja „Wieś miechowska w połowie XIX wieku i w Parku Etnograficznym w Tokarni”.

Pracując dla Muzeum Wsi Kieleckiej, profesor Bogumiła Szura opublikowała m.in. monografię karczmi na Kielecczyźnie w XVIII i w XIX w., monografię architektoniczno-etnograficzną Daleszyc, dokumentacje historyczno-etnograficzne zagród w miejscowościach: Bodzentyn, Kalina Mała, Radkowice, Sierzawy, Ślężany; chałupy z: Bronkowic, Chrobrza, Daleszyc, Kakonina, Kalinkowa, Sukowa, Szydłowca, Wąchocka; spichlerzy z: Chęcín, Kielc, Rogowa, Staszowa, Złotej oraz dworu z Suchedniowa i plebanii z Goźlic.

Od 1985 r. działa w Towarzystwie Przyjaciół Muzeum Wsi Kieleckiej w Kielcach. Za wykonane prace została odznaczona m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Złotą Odznaką Za Opiekę nad Zabytkami, Zasłużonego Działacza Kultury.

Galeria zdjęć

